

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Annunciatio Deiparæ 25. Martii, num. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Nocturni
ignis super
Laureta-
num tectis
mirificè
delapsi.

omnem enunciat; decretumque, est eo die festum Lauretanæ domus celebrari: hæc iisdem feriè verbis ex Turfellino, qui etiam addit idoneis testibus cogitum nocturnos ignes de celo super Lauretanum tectum labi visos ab aliis Recinetensibus; hocque anniversarium spectaculum ad Pauli III. Pont. Max. durasse tempora.

PSÆSENTATIONIS DEIPARÆ
festum 21. Novembris.

4.
Præsenta-
tionis Ma-
ria festum
ab anti-
quissimis
etiam Ec-
clesiæ: in-
poribus ce-
lebratum.

DE Deiparæ, cum trium esset annorum, Præsentatione qua oblata est in templum die 21. Novembris, copiosè differimus cap. 8. hoc autem festum Græci ante multa annorum secula celebrant, ut videre est in orationibus, quas de eo antiquissimi Patres Græci, Germanus Patriarcha Constantinopolitanus, qui floruit circa annum 715 & Georgius Episcopus Nicomedienfis habuerunt; quæ extant apud Surium tom. 6. & quidem hoc festum die 21. Novembris annotatur in Menologio Græcorum, & in Constitutione Emmanuelis apud Theodorum Balsam. in nomocan. Photii tit. 7. cap. 1. In Galliis celebrabatur tempore Caroli V. Francorum Regis anno 1375. quo tempore Philippus de Masleriis Regni Cypri Cancellarius in hujus festi honorem Metense cenobium construxit, illudque Monachis Cælestini Ordinis tribuit. Deinde Paulus II. Pontifex Maximus, cum mala innumeram in orbe crevissent, anno 1464. festum hoc approbavit, & solemniter celebrari imperavit; Indulgentiis etiam (quod & Pius I. ejus prædecessor recens fecerat) id præcolentibus concessit; quod Molanus in Martyrologio Ussardi à se aucto testatur his verbis: *Ierosolymis Præsentatio Beatae Dei Genitricis Mariæ, quam Pius. & Paulus Pontifices Romani cum Indulgentiis instituerunt.* Sic ille. Patres verum Cælestini in Conventu Generali Parisiensis anno 1367. Præsentationi Deiparæ solemnitatem per cuncta sui Ordinis Monasteria Gallicana perpetuè celebrandam sancerunt.

Sed, cum Pius V. in recognitione Breviarii Sanctorum festa contraxisset, & festum Præsentationis Calendario non adscripsisset; In Ecclesiis tamen Hispaniarum ex concessione Gregorii XII. celebrabatur. Deniq; Sixtus V. Pontif. Max. in brevi dato 3. Septembris anni

1585. testatur hanc celebritatem ab antiquissimis usque temporibus summa ubiq; gentium cum veneratione observatam, voluit eam, sicubi intermissa esset restitui, præcepitque per omnes totius orbis Ecclesias die 21. Novembris festum ejusdem duplici officio peragi. Arnoldus Hvyon lib. 5. ligni vitæ cap. ult. refert Abbatem quendam in Normannia Ordinis S. Benedicti, cujus nomen ignoratur, tempore Caroli V. Francorum Regis anno Domini 1375. instituisse festum Præsentationis Beatae Mariæ eadem de causa, & eodem miraculosum genere, quo Conceptionis ejusdem festum ab Anselmo Priore est institutum. hæc ex Arnoldo.

ANNUNCIATIO DEIPARÆ
25. Martii.

ANNUNCIATIONIS DEIPARÆ festum Orbi Christiano celeberrimum 8. Kalend. Aprilis solemnè pietate, ac religione in Dei Ecclesia recolitur, cum Angelo nunciante ex sanctissima Virgine propter hominum salutem Deus factus est homo, ipsaque Virgo vera Dei Genitrix, simul etiam Angelorum, atque hominum Regina est effecta; ut propterea, qui se Deiparæ studiosos proficiuntur, de hoc mysterio ei potissimum gratulentur. Plerique etiam eum hebdomadæ diem, in quem singulis annis incidit Annunciatio, omnibus ejus anni hebdomadis à carnibus, & lactuini abstinens; quorum pietatem B. Virgo peculiaribus in eos cumulatis beneficiis sibi gratam esse declarat; quemadmodum cap. 38. dicimus: & quamvis ea die Verbi Incarnatio, ut diximus peracta sit, Festum tamen illud propterea, quæ cap. 8. differimus, ab Annunciatione Virginis nomen accepit. Hæc verò 25. die mensis Martii ab Archangelo Gabriele optatissimum illud nuncium Dei nomine Virgini allatum esse docet Augustinus lib. 4. de Trinit. cap. 5. de Christo loquens: *Sicut à majoribus, inquit, traditum, suscipiens Ecclesia custodit auctoritas, octavo Calendæ Aprilis conceptus creditur, quo & passus, de quo nos cap. 11. ex quo festum hoc in Dei Ecclesia esse longè antiquissimum, ut potè traditione susceptum, satis apparet: nam præter Ambrosium, Augustinum, Chrysologum, aliosque Patres pervictissimos, sanctus Gregorius Thaumaturgus, qui annum Domini circiter 330. florebat, orationem de eo habuit lu-*

5.
Festum
Annunc.
B. V. quan-
do & quo-
modo cele-
brari con-
sueverat.

culentissimam, à Guillelmo Lindano Ruremundensi Episcopo latine redditam, quemadmodum testatur Baronius in notis ad Martyrologium ad hunc diem.

Annun-
ciationis
B. Virg.
octava.

Octavam porro festi Annunciationis Ordo Carmelitarum pro sua in Deiparam pietate religiosè celebrat: & quamvis olim in multis Ecclesiis hæc Annunciationis solemnitas ad 15. Calendarum Januariarum translata fuerit, quod Quadragesimæ tempus passioni Christi commemorandæ tributum esset, ac meritori potius, iustique deberetur, ut videre est in Concilio Læodicensi cap. 51. & in Toletano 10. cap. 1. quod celebratum est sub Eugenio S. Ildefonsi avunculo Toletano Archiepiscopo anno Dom. 656. teste Mariana libr. 6. de rebus Hispan. cap. 9. Romana tamen Ecclesia diem ipsum 25. Martii, in quo *Verbum caro factum est*, retinendum censuit; quod ipsum servant Græci ex ipsorum Menologio. Sanctus verò Ildefonsus Toletanus Archiepiscopus Eugenii successor eam Annunciationis solemnitatem, quæ, ut dixi, ex Concilio Toletano 18. Decembris agebatur in Hispania, in expectationem partus B. Virginis commutavit; de qua plura infra, Ecclesia verò Ambrosiana, teste Galefino in notis ad Martyrologium, Annunciationem Domini in die Dominica, quæ Natalem Domini proximè antecedit, celebrare consuevit; quoniam sæpe in hebdomadam sanctam incidit, in qua ob passionem Domini solemniter celebrari non potest.

Cæterum de præstantia, ac dignitate sacratissimi mysterii in hac die Annunciationis peracti plura egimus cap. 8. hic solum adjiciam id, quod de hac solemnitate habetur in exordio orationis Athanasii de Annunciatione. *Primum, inquit hoc memoria subiiciendum, festum hoc unum esse ex dominicis festis, atque adeo primum, & prorsus venerandum; utpote, quod pro ordine, & digestione rerum, quæ in Evangelio de Christo prædicantur, sacrosanctum habetur, quippe in quo de Filii Dei de cælis descensu agatur.* Hæc ibi.

VISITATIO DEIPARAE

die 2. Julii.

6. **V**isitationis Beatæ Dei Genitricis festum, cum ad S. Elisabeth Præcursores matrem invitendam se contulit, institutum est ex S.

Antonino 4. par. tit. 15. cap. 24. §. 3. annum circiter 1385. ab Urbano VI. & à Bonifacio IX. confirmatum, vel potius promulgatum anno Domini 1389. ad Dei Genitricis opem ea instituta celebrata: impensius implorandam, propter gravissimum illud schisma, quod Ecclesiam Dei ab obitu Gregorii XI. usque ad Martinum V. miserè lacerabat, è medio tollendum. Cardinalis Baronius in notationibus in Martyrologium ad diem 2. Julii legisse se affirmat tractatum quendam manu scriptum Joannis Pragænsis contra quendam Adalbertum ejus solemnitatis impugnatorem, in quo cum plura eruditè disserat, nonnulla miracula, & certas revelationes afferit, quibus Deus hanc solemnitatem manifestissime comprobavit. Sæd Bonifacius IX. in suo de hoc festo diplomate fructum, quem ex hac celebritate colligere debemus, gravissimis verbis in hunc modum indicat. *Hanc igitur Visitationem felicis recordationis Urbani Papa Sextus prædecessor noster de fratrum suorum S. R. E. Cardinalium consilio annis singulis, ut Virginis matris Dei humile obsequium cognata exhibitum iugiter cordibus fidelium sit infixum, in Ecclesia Catholica sexagenonas Julii in perpetuum celebrari instituit, & mox Indulgentias, quas idem Urbanus eis concesserat, quæ Officio, vel Missæ ejusdem festi interserent, subjicit, Hujus festi Octavam ab Urbano VI. instar solemnitatis Corporis Christi institutam complures Religiosorum familiarè piè servant, ejusmodi sunt Cluniacenses, Præmonstratenses, Cistercienses, Dominicani, Augustiniani, Carmelitæ, & Cælestini.*

PURIFICATIO DEIPARAE

die 2. Februarii.

Purificatio Dei Genitricis à Latinis, & Græcis secunda Februarii quadragesimo à Nativitate Domini die tridè celebratur: hoc festum à Græcis *Hypapante Domini*, hoc est occursum, seu obvium appellatur, quando videlicet Simeon occurrit Christo, qui in Templo præsentabatur, cujus exemplo Ecclesia in ejus diei officio omnes, ut Christo occurramus invitatur illis verbis: *Ecce venit ad Templum sanctum suum dominator Dominus; Gaudete, & lacare Sion occurrentes Deo tuo.* Et in Ecclesia quidem Orientali sub Justiniano Imperatore celebrari coeptam, occasione cuiusdam